

РЕШЕНИЕ

№ 2037

гр. София, 14.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1136** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на СДВР 07 РПУ срещу решение от 18.11.2019г. по НАХД № 12244/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 19-513-07-30013 /03.05.2019г. на началника на 07 РУ - СДВР, с което на Я. Д. Т. от [населено място], кв. Г., ул.“3-ти май“ № 3, за нарушение на чл.64, ал.2 и ал.3 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл.257, ал.1 ЗМВР.

Касаторът излага доводи за неправилно приложение на материалния закон. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърди отмененото с него НП.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С обжалваното решение е потвърдено НП № 19-513-07-30013 /03.05.2019г. на началника на 07 РУ - СДВР, с което на Я. Д. Т. от [населено място], кв. Г., ул.“3-ти

май“ № 3, за нарушение на чл.64, ал.2 и ал.3 ЗМВР е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл.257, ал.1 ЗМВР. Наказанието е наложено затова, че на 24.02.2019г., около 16:30 часа, в [населено място], на [улица], [улица]и [улица]по време на мирен протест с вх.№ СОА19-СГО1-97/19.02.2019г. след устно полицейско разпореждане на служител на 07 РУ-СДВР Я. Д. Т. е отказала да спре да нарушава общественя ред и не се е съобразила със сигналите на регулировчика.

За да постанови обжалваното решение, съдът е приел, че правната квалификация, посочена както в АУАН, така и в обжалваното наказателно постановление, е противоречива по отношение на вътрешното си съдържание – съставомерността на ал.2 от чл.64 ЗМВР изключва съставомерността по ал.3 на чл.64 ЗМВР.

От фактическа страна съдът е приел за доказано, че се касае за митинг, организиран съобразно Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/. По делото е налично уведомление по чл.8 и чл.11 ЗСММ, рег.№ СОА19-СГО1-97/19.02.2019г., поради което не е било и необходимо да се дават никакви указания, относно безопасността на движението, респективно не е било необходимо и включването на регулировчик за разрешения мирен протест, поради което е приел, че не е доказано, че на протеста е имало регулировчик.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

Макар изводите на съда, че на протеста не е имало регулировчик, да са необосновани, изводите за противоречивостта в съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са правилни и обосновани.

В ал.2 и ал.3. на чл.64 ЗМВР са описани две отделни хипотези. Според ал.1 на чл.64 ЗМВР, полицейските органи могат да издават разпореждания до граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено. В ал.2 е предвидено, че при невъзможност да се издадат писмено разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят. В ал.3 на чл.64 е предвидена отделна хипотеза, при която при изпълнение на функциите по контрол на правилата за движение по пътищата разпорежданията могат да се издават чрез положение на тялото и/или ръцете, действия или знаци, посочени в закон.

В чл. 257 ал. 1 ЗМВР е предвидено, че който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

В процесното НП Я. П. е наказана за виновно нарушение на чл.64, ал.2 и ал.3 ЗМВР, като и е наложено едно наказание на осн. чл.257, ал.1 ЗМВР. Както правилно е отбелязал СРС, както фактическото описание така и правната квалификация, посочена в АУАН и в обжалваното наказателно постановление, е противоречива по отношение на вътрешното си съдържание.

Според чл.18 на ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

В случая не става ясно дали П. е наказана за едно или за две нарушения, далите са извършени с едно или с две отделни деяния и за кое от тях е наложено наказанието по чл.257 от ЗМВР, което безспорно е едно. Тези противоречие са довели до съществено нарушение на правото на защита на наказаното лице, поради което

правилно СРС е отменил НП № 19-513-07-30013 /03.05.2019г. на началника на 07 РУ – СДВР.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН се изисква посочване в обстоятелствената част на двата акта на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване е изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност – обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на ясно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 57, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че обжалваното решение е постановено в съответствие с действащите правни норми, не са налице сочените касационни основания. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, Поради изложеното решението следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноски, такива не следва да се присъждат в настоящето производство.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.11.2019г. по НАХД № 12244/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, VI състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: